

А. Л. Шидліч (Ін-т математики НАН України, Київ)

ПРО НАСИЧЕННЯ ЛІНІЙНИХ МЕТОДІВ ПІДСУМОВУВАННЯ РЯДІВ ФУР'Є У ПРОСТОРАХ S_φ^p

We consider the problems of saturation of linear methods of the summation of Fourier series in spaces S_φ^p , $p > 0$. We show that the saturation of a linear method and an order of saturation are independent of the parameters X , φ , and p determining the space $S_\varphi^p(X)$.

Розглядається питання насичення лінійних методів підсумовування рядів Фур'є у просторах S_φ^p , $p > 0$. Показано, що насиченість лінійного методу, а також порядок насичення не залежать від вибору параметрів X , φ і p , що визначають простір $S_\varphi^p(X)$.

Вступ. Данна робота є продовженням досліджень, проведених в [1], що стосуються насичення лінійних методів підсумовування рядів Фур'є у просторах S_φ^p . Простори S_φ^p були введені О. І. Степанцем у роботі [2] (див. також [3]) і означаються таким чином.

Нехай X — довільний лінійний комплексний простір, $\varphi = \{\varphi_k\}_{k=0}^\infty$ — фіксована зчисленна система в ньому і для будь-якої пари $x, y \in X$, в якій хоча б один із елементів належить до φ , визначено скалярний добуток, що задовільняє умови:

$$1) (x, y) = \overline{(y, x)};$$

$$2) (\lambda x_1 + \mu x_2, y) = \lambda(x_1, y) + \mu(x_2, y), \quad \lambda, \mu \text{ — довільні числа};$$

$$3) (\varphi_k, \varphi_l) = \begin{cases} 0, & k \neq l; \\ 1, & k = l. \end{cases}$$

Кожному елементу $f \in X$ ставлять у відповідність систему чисел $\hat{f}_\varphi(k) = (f, \varphi_k)$, $k \in \mathbb{N}_0$, $\mathbb{N}_0 = \mathbb{N} \cup \{0\}$, і при даному фіксованому $p \in (0, \infty)$ розглядають множини

$$S_\varphi^p = S_\varphi^p(X) = \left\{ f \in X : \sum_{k=0}^{\infty} |\hat{f}_\varphi(k)|^p < \infty \right\}. \quad (1)$$

Елементи $x, y \in S_\varphi^p$ вважаються тотожними, якщо при всіх $k \in \mathbb{N}_0$ $\hat{x}_\varphi(k) = \hat{y}_\varphi(k)$.

Таким чином, множини S_φ^p породжуються простором X , системою φ і числом p .

У роботах [2, 3] зазначено, що коли систему $\varphi' = \{\varphi'_k\}_{k=0}^\infty$ одержано із системою $\varphi = \{\varphi_k\}_{k=0}^\infty$ шляхом будь-якої перестановки членів останньої, то простори S_φ^p і $S_{\varphi'}^p$, $p > 0$, збігаються і $\|f\|_{\varphi, p} = \|f\|_{\varphi', p} \quad \forall f \in S_\varphi^p$, де

$$\|f\|_p = \|f\|_{\varphi, p} = \left(\sum_{k=0}^{\infty} |\hat{f}_\varphi(k)|^p \right)^{\frac{1}{p}}. \quad (2)$$

У зв'язку з цим природно виникає питання: чи буде насиченість лінійного методу $U_n(\Lambda)$ у просторах $S_\varphi^p(X)$ інваріантною відносно нумерації елементів системи φ ? У цій роботі дано ствердну відповідь на поставлене питання. Крім того показано, що насиченість і порядок насичення лінійного методу $U_n(\Lambda)$ у просторах $S_\varphi^p(X)$ повністю визначаються елементами матриці Λ і не залежать не тільки від нумерації елементів системи φ , а й від усіх параметрів X, φ і p , що визначають простір $S_\varphi^p(X)$.

1. Лінійні методи підсумовування рядів Фур'є у просторах S_φ^p . Нехай f — довільний елемент простору S_φ^p , $p \in (0, \infty)$, і

$$S[f]_\varphi = \sum_{k=0}^{\infty} \hat{f}_\varphi(k) \varphi_k \quad (3)$$

— його ряд Фур'є за системою φ .

Нехай також $\Lambda = \|\lambda_k^{(n)}\|$, $n = 0, 1, \dots$, $k = 0, 1, \dots, n-1$, — нескінченнна трикутна матриця чисел. Кожному елементу $f \in S_\varphi^p$ на основі його розкладу (3) в ряд Фур'є за системою φ поставимо у відповідність поліном $U_n(f; \Lambda)$ вигляду

$$U_n(f; \Lambda) = \sum_{k=0}^{n-1} \lambda_k^{(n)} \hat{f}_\varphi(k) \varphi_k. \quad (4)$$

Таким чином, довільна трикутна чисрова матриця Λ визначає конкретну послідовність поліноміальних операторів $U_n(f; \Lambda)$, заданих на S_φ^p . У цьому випадку також говорять, що матриця Λ визначає конкретний лінійний метод (Λ -метод) підсумовування рядів Фур'є.

При вивчені лінійних методів у просторі S_φ^p природно виникає питання: які умови повинні задовольняти числа $\lambda_k^{(n)}$, щоб послідовність поліномів $U_n(f; \Lambda)$ вигляду (4) збігалася за нормою до $f \in S_\varphi^p(X)$ для довільного лінійного комплексного простору X , будь-якої ортонормованої системи $\varphi \subset X$ і кожного $p \in (0, \infty)$? Вичерпна відповідь на поставлене питання випливає із загальних положень функціонального аналізу і її формулювання наведено в [1]:

для того щоб послідовність поліномів $U_n(f, \Lambda)$ збігалася до будь-якого елемента $f \in S_\varphi^p(X)$ для довільного лінійного комплексного простору X , довільної ортонормованої системи φ і будь-якого $p \in (0, \infty)$, необхідно і достатньо, щоб для будь-якого фіксованого k , $k = 0, 1, 2, \dots$,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \lambda_k^{(n)} = 1 \quad (5)$$

і, крім того, щоб послідовність чисел

$$L_n(\Lambda) = \sup_{\|f\|_p \leq 1} \|U_n(f; \Lambda)\|_p = \max_{k=0,1,\dots,n-1} |\lambda_k^{(n)}|$$

була обмеженою:

$$L_n(\Lambda) = O(1), \quad n \rightarrow \infty. \quad (6)$$

Величини $L_n(\Lambda)$ згідно з прийнятою термінологією (див., наприклад, [4, с. 49]) є константами Лебега даного методу $U_n(\Lambda)$.

Означення насичення лінійного методу $U_n(\Lambda)$ у просторі S_φ^p дано в роботі [1]. У цьому означенні важливим є поняття інваріантного елемента, яке визначається таким чином.

Для даної матриці Λ розглянемо множину B_Λ чисел $k \in \mathbb{N}_0$, для яких існує функція $n_\Lambda = n_\Lambda(k)$ така, що $\lambda_k^{(n)} = 1$ для всіх $n > n_\Lambda(k)$, тобто

$$B_\Lambda = \{k \in \mathbb{N}_0 : \exists n_\Lambda = n_\Lambda(k) : \lambda_k^{(n)} = 1, n > n_\Lambda(k)\}.$$

Елемент f простору S_φ^p називається інваріантним елементом методу $U_n(\Lambda)$, якщо його коефіцієнти Фур'є $\hat{f}_\varphi(k) = (f, \varphi_k)$ дорівнюють нулеві при найменні для всіх $k \in \mathbb{N}_0 \setminus B_\Lambda$.

Множину всіх інваріантних елементів методу $U_n(\Lambda)$ у просторі S_φ^p позначимо через $F_\Lambda(S_\varphi^p)$. Легко бачити, що будь-який лінійний метод $U_n(\Lambda)$ має в просторі S_φ^p хоча б один інваріантний елемент. Таким є, зокрема, нульовий елемент простору S_φ^p .

Зауваження 1. Як було зазначено в [1], у випадку, коли при деяких параметрах X, p, φ множина $F_\Lambda(S_\varphi^p(X))$ збігається з усім простором $S_\varphi^p(X)$, виконується рівність $B_\Lambda = \mathbb{N}_0$, і навпаки, якщо $B_\Lambda = \mathbb{N}_0$, то $F_\Lambda(S_\varphi^p(X)) = S_\varphi^p(X)$ для будь-яких X, p та φ .

Означення 1. Лінійний метод $U_n(\Lambda)$ називається насиченим у просторі $S_\varphi^p(X)$, $p \in (0, \infty)$, якщо існує додатна монотонно спадна до нуля при $n \rightarrow \infty$ функція $v_\Lambda(n)$, для якої виконуються такі умови:

1) із співвідношення

$$\|f - U_n(f; \Lambda)\|_p = o(v_\Lambda(n)), \quad n \rightarrow \infty, \quad (7)$$

випливає, що $f \in F_\Lambda(S_\varphi^p(X))$;

2) існує принаймні один елемент $f \in S_\varphi^p(X) \setminus F_\Lambda(S_\varphi^p(X))$, для якого при всіх $n \in \mathbb{N}_0$ виконується нерівність

$$\|f - U_n(f; \Lambda)\|_p \leq K v_\Lambda(n), \quad (8)$$

де K — деяка стала. Функція v_Λ називається порядком насичення, а множина $\Phi(\Lambda)_p$ всіх елементів простору $S_\varphi^p(X)$, для яких виконується (8), — класом насичення методу $U_n(\Lambda)$.

Означення 2. Якщо для даного методу не існує додатної монотонно спадної до нуля при $n \rightarrow \infty$ функції v_Λ , що задовільняє умови означення 1, то говорять, що цей метод не є насиченим у просторі S_φ^p .

Зауважимо, що означення насичення лінійного методу вводилось з використанням поняття інваріантного елемента і раніше (див., наприклад, [5]). Вивчення різних питань, пов'язаних із насиченням лінійних методів, проводилося, зокрема, в роботах [5–10].

Тепер ми можемо сформулювати основний результат даної роботи.

Теорема 1. Якщо лінійний метод $U_n(\Lambda)$ є насиченим у просторі $S_\varphi^p(X)$ при даних фіксованих параметрах X, p, φ з порядком насичення $v_\Lambda(n)$, то

даній метод є насиченим і в просторах $S_{\varphi}^{p'}(X')$ для будь-яких інших параметрів X' , p' , φ' з тим самим порядком насичення $v_{\Lambda}(n)$.

Таким чином, теорема 1 вказує на інваріантність поняття насичення лінійного методу відносно просторів $S_{\varphi}^p(X)$.

Доведення. Нехай лінійний метод $U_n(\Lambda)$ є насиченим у просторі $S_{\varphi}^p(X)$ з порядком насичення $v_{\Lambda}(n)$ і для деякого $f \in S_{\varphi}^{p'}(X')$ виконується співвідношення

$$\|f - U_n(f; \Lambda)\|_{p'} = o(v_{\Lambda}(n)), \quad n \rightarrow \infty. \quad (7')$$

Покажемо, що тоді $f \in F_{\Lambda}(S_{\varphi}^{p'}(X'))$, тобто $\hat{f}_{\varphi'}(k_0) = 0$ для будь-якого $k_0 \in \mathbb{N}_0 \setminus B_{\Lambda}$.

За означенням співвідношення (7') виконується тоді і лише тоді, коли для довільного $\varepsilon > 0$ існує номер $n_1 \in \mathbb{N}_0$ такий, що для всіх $n > n_1$

$$\sum_{k=0}^{n-1} \frac{|1 - \lambda_k^{(n)}|^{p'}}{v_{\Lambda}(n)^{p'}} |\hat{f}_{\varphi'}(k)|^{p'} + \sum_{k \geq n} \frac{|\hat{f}_{\varphi'}(k)|^{p'}}{v_{\Lambda}(n)^{p'}} < \varepsilon. \quad (7'')$$

Зафіксуємо довільне $k_0 \in \mathbb{N}_0 \setminus B_{\Lambda}$. При достатньо великих n перша сума в лівій частині останньої нерівності містить доданок $\frac{|1 - \lambda_{k_0}^{(n)}|^p}{v_{\Lambda}(n)^p} |\hat{f}_{\varphi'}(k_0)|^p$. Покажемо, що для будь-якого $n \in \mathbb{N}_0$ існує номер $n_0 > n$, для якого коефіцієнт

$$\frac{|1 - \lambda_{k_0}^{(n_0)}|^p}{v_{\Lambda}(n_0)^p} > 0. \quad (9)$$

Для цього розглянемо елемент φ_{k_0} . Зрозуміло, що φ_{k_0} не є інваріантним елементом методу $U_n(\Lambda)$ у просторі $S_{\varphi}^p(X)$, тобто $\varphi_{k_0} \in S_{\varphi}^p \setminus F_{\Lambda}$, і оскільки метод є насиченим в $S_{\varphi}^p(X)$, то

$$\|\varphi_{k_0} - U_n(\varphi_{k_0}; \Lambda_0)\|_p \neq o(v_{\Lambda}(n)), \quad n \rightarrow \infty.$$

Тобто існує стала $C_{k_0} > 0$ така, що для будь-якого $n \in \mathbb{N}_0$ існує номер $n_0 = n_0(k_0, n) > n$, для якого справджується співвідношення

$$\frac{\|f_0 - U_{n_0}(f_0; \Lambda_0)\|_p}{v_{\Lambda}(n_0)} = \frac{|1 - \lambda_{k_0}^{(n_0)}|}{v_{\Lambda}(n_0)} \geq C_{k_0} > 0.$$

Внаслідок довільності ε і (9) виконання нерівності (7'') можливе лише у випадку, коли $\hat{f}_{\varphi'}(k_0) = 0$. Таким чином, ми показали, що для будь-якого $k_0 \in \mathbb{N}_0 \setminus B_{\Lambda}$ коефіцієнт $\hat{f}_{\varphi'}(k_0) = 0$. Тобто $f \in F_{\Lambda}(S_{\varphi}^{p'}(X'))$, і умова 1 означення 1 для простору $S_{\varphi}^{p'}(X')$ виконується.

Покажемо тепер, що умова 2 означення 1 у просторі $S_{\varphi}^{p'}(X')$ також виконується. Оскільки метод $U_n(\Lambda)$ є насиченим у просторі $S_{\varphi}^p(X)$, то існує $f \in S_{\varphi}^p(X) \setminus$

$\setminus F_\Lambda(S_\phi^p(X))$, для якого виконується нерівність (8), причому $\hat{f}_\phi(k_1) \neq 0$ хоча б для одного $k_1 \in \mathbb{N}_0 \setminus B_\Lambda$. Покладемо $f_1 = \hat{f}_\phi(k_1)\phi'_{k_1}$. Тоді $f_1 \in S_\phi^{p'}(X') \setminus F_\Lambda(S_\phi^{p'}(X'))$, і справджується співвідношення

$$\|f_1 - U_n(f_1; \Lambda)\|_{p'} \leq \|f - U_n(f; \Lambda)\|_p \leq K v_\Lambda(n).$$

Тобто умова 2 для простору $S_\phi^{p'}(X')$ також виконується, і лінійний метод $U_n(\Lambda)$ є насиченим у просторі $S_\phi^{p'}(X')$ з порядком насичення $v_\Lambda(n)$.

Теорему доведено.

Тепер з урахуванням доведеної теореми і зауваження 1 можна переформулювати достатні умови насичення лінійного методу, вказані в [1].

Нехай $\psi = \{\psi(k)\}$, $k = 1, 2, \dots$, — послідовність комплексних чисел $\psi(k) \neq 0$. Позначимо через $L^\psi S_\phi^p$ множину всіх елементів $f \in S_\phi^p$, для яких виконується умова $\sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{|\psi(k)|^p} |\hat{f}_\phi(k)|^p < \infty$.

Теорема 2. Якщо для елементів матриці Λ множина B_Λ не збігається з усією множиною \mathbb{N}_0 і існує додатна монотонно спадна до нуля при $n \rightarrow \infty$ функція $v_\Lambda(n)$ така, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1 - \lambda_k^{(n)}}{v_\Lambda(n)} = \frac{c}{\psi_0(k)}, \quad \psi_0(k) > 0, \quad k \in \mathbb{N}_0 \setminus B_\Lambda, \quad |c| > 0, \quad (10)$$

то:

- 1) метод $U_n(\Lambda)$ є насиченим в усіх просторах $S_\phi^p(X)$, незалежно від вибору параметрів X, p, ϕ , з порядком насичення $v_\Lambda(n)$;
- 2) має місце вкладення

$$\Phi(\Lambda)_p \subset L^\psi S_\phi^p, \quad (11)$$

де послідовність $\psi = \{\psi(k)\}_{k=0}^{\infty}$ така, що при $k \in \mathbb{N}_0 \setminus B_\Lambda$ $\psi(k) = \psi_0(k)$, і $|\psi(k)| \geq K_0 > 0$, де K_0 — деяка додатна стала, коли $k \in B_\Lambda$.

Якщо ж при цьому множина B_Λ — скінчена, то справджується рівність

$$\Phi(\Lambda)_p = L^\psi S_\phi^p. \quad (12)$$

Питання, пов'язані з насиченням конкретних методів у просторах S_ϕ^p , розглянуто в роботі [1]. Там, зокрема, показано, що в просторах S_ϕ^p метод Фур'є ($\lambda_k^{(n)} = 1$, $k = 0, 1, \dots, n-1$, $n \in \mathbb{N}$) не є насиченим, а методи Зигмунда ($\lambda_k^{(n)} = 1 - (k/n)^s$, $k = 0, 1, \dots, n-1$, $s > 0$) і Рогозинського ($\lambda_k^{(n)} = \cos(k\pi/2n)$, $k = 0, 1, \dots, n-1$) є насиченими з порядками насичення $v_\Lambda(n) = n^{-s}$ і $v_\Lambda(n) = n^{-2}$ відповідно. Щодо методу Валле Пуссена, в якому

$$\lambda_k^{(n)} = \begin{cases} 1, & k = 0, 1, \dots, n-q; \\ 1 - \frac{k-n+q}{q+1}, & k = n-q+1, \dots, n; \\ 0, & k > n, \end{cases}$$

де $q = q(n)$ — деякий параметр, $q \in \mathbb{N}_0$, $0 \leq q(n) \leq n$, що може залежати від n , то в [1] показано, що коли існує границя $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{q(n)}{n} = \theta$, $\theta \in [0, 1)$, то даний метод не є насыщеним в S_ϕ^p . Такий самий висновок можна зробити і у випадку, коли $\theta = 1$, але $n - q(n) \rightarrow \infty$ при $n \rightarrow \infty$. Якщо ж $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{q(n)}{n} = 1$ і $n - q(n) = c_n < c \neq 0$, то метод Валле Пуссена є насыщеним у просторі S_ϕ^p з порядком насыщення $v_\Lambda(n) = n^{-1}$.

Автор вдячний О. І. Степанцю за поставлену задачу і корисні обговорення одержаних результатів.

1. Шидліч А. Л. Насичення лінійних методів підсумовування рядів Фур'є в просторах S_ϕ^p // Теорія наближення функцій та суміжні питання: Пр. Ін-ту математики НАН України. — Київ: Ін-т математики НАН України, 2002. — Т. 35. — С. 215–232.
2. Степанець А. І. Аппроксимационные характеристики пространств S_ϕ^p . — Київ, 2000. — 52 с. — (Препринт / НАН України. Ін-т математики; 2000.2).
3. Степанець А. І. Аппроксимационные характеристики пространств S_ϕ^p . — Київ, 2001. — 85 с. — (Препринт / НАН України. Ін-т математики; 2001.2).
4. Степанець А. І. Классификация и приближение периодических функций. — Киев: Наук. думка, 1987. — 268 с.
5. Butzer P., Nessel R. Fourier analysis and approximation. Vol. 1. One-dimensional theory. — Basel; Stuttgart: Birkhäuser, 1971. — 553 p.
6. Favard J. Sur l'approximation des fonctions d'une variable réelle // An. Harmon. Colloq. int. CNRS. — 1949. — 15. — P. 97–100.
7. Alexeits G. Sur l'ordre de grandeur de l'approximation d'une fonction par les moyennes de sa série de Fourier // Mat. es fis. lapok. — 1941. — 48. — P. 410–433.
8. Zygmund A. The approximation functions of functions by Fejér means // Bull. Amer. Math. Soc. — 1945. — 51, № 4. — P. 274–278.
9. Zamansky M. Classes de saturation de certains procédés d'approximation des séries Fourier des fonctions continues et applications à quelques problèmes d'approximation // Ann. sci. Ecole norm. supér. — 1949. — 66, № 1. — P. 19–93.
10. Гаврилюк В. Т., Степанець А. І. Вопросы насыщения линейных методов // Укр. мат. журн. — 1991. — 43, № 3. — С. 291–308.

Одержано 06.09.2002